خراسان روزنامه صبح ایران
شنبه ۱۸ اسفند ۱۳۹۷ . ۲ رجب ۱۴۴۰ . شماره ۲۰۰۵۶

رونالد ریگان
(۲۰۰۴-۱۹۱۱ میلادی)

بازیگر سینما و چهلمین رئیس جمهور آمریکا بود. او در سال ۱۹۸۱ با حمایت حزب جمهوری‌خواه، رئیس جمهور شد. ریگان در دوران ریاست جمهوری خود به حمایت از رژیم صدام پرداخت. او با همکاری مارگارت تاچر، کوشید شرایط حاکم بر شوروی را پس از فروپاشی، به شکل مدنظر آمریکایی‌ها در بیاورد. ریگان توانست به چهار توافق با گورباچف، آخرین رهبر شوروی، دست پیدا کند.

فاصله طی شدنی میان «بایدها» و «واقعیت ها»

بخش ششم/ جمهوری اسلامی، متحجّر و در برابر پدیده‌ها و موقعیّت‌های نو به نو، فاقد احساس و ادراک نیست، امّا به اصول خود به شدّت پایبند و به مرزبندی‌های خود با رقیبان و دشمنان به شدّت حسّاس است. با خطوط اصلی خود هرگز بی‌مبالاتی نمی‌کند و برایش مهم است که چرا بماند و چگونه بماند. بی‌شک فاصله میان بایدها و واقعیّت‌ها، همواره وجدان‌های آرمان‌خواه را عذاب داده و می‌دهد، امّا این، فاصله‌ای طی‌شدنی است و در چهل سال گذشته در مواردی بارها طی شده است و بی‌شک در آینده، با حضور نسل جوان مؤمن و دانا و پُرانگیزه، با قدرت بیشتر طی خواهد شد.

گزارش تاریخی

راه آهن سراسری؛ به نام ایران به کام دشمن

طرح ساخت و بهره‌برداری از راه آهن، از عهد ناصری، که «پارادایم امتیازات» مشخصه آن است، در ذهن ایرانیان شکل گرفت؛ اما تا عملی شدن آن، باید راه درازی پیموده می‌شد. به گزارش پایگاه مؤسسه مطالعات تاریخ معاصر ایران، کار احداث راه‌آهن سراسری در ایران با تصویب قانون ۲۰ بهمن ۱۳۰۴ آغاز شد. با این حال، نکته قابل تامل درباره احداث راه‌آهن سراسری، جانمایی مسیر راه آهن و سیاست‌های انگلستان در این زمینه است. مدت‌ها قبل از تاسیس راه‌آهن، سیاستمداران انگلیسی برای حفظ منافع استعماری خود که هندوستان، مهم‌ترین آن‌ها بود و نیز حمله احتمالی به خاک اتحاد جماهیر شوروی، پس از انقلاب اکتبر، به فکر افتادند که خط راه‌آهن جنوبی – شمالی در ایران احداث و از ایجاد راه‌آهن شرقی – غربی جلوگیری کنند. «لرد کرزن»، وزیر خارجه وقت انگلستان، در سال ۱۲۹۱ هـ.ش، در مجلس عوام انگلستان گفته بود: «هندوستان باید از هر خطری حفاظت شود؛ اگر این راه (راه آهن غربی – شرقی ایران) ساخته شود، آن وقت تمام آن سیاست به خطا رفته است و هندوستان با خطر روبه‌رو می‌شود.» واقعیت آن است که وجود یک راه ارتباطی ریلی، همیشه برای کشوری چون ایران، لازم و ضروری است؛ اما این که بهترین مسیر کدام است و چگونه منافع ملی را تامین می‌کند، از دیگر موارد اصلی و مهمی است که باید مورد توجه قرار گیرد. کلنگ تاسیس راه آهن سراسری در دوره پهلوی اول، اگرچه به نام ایران زده شد، اما منافع آن، به ویژه در دوران جنگ جهانی دوم، به غربی‌ها رسید و کشور ما را با بحران شدیدی روبه‌رو کرد.

سرانجام مهم‌ترین توافق‌های تسلیحاتی آمریکا و شوروی

دوران جنگ سرد؛ عصر پیمان‌های روی کاغذ!

جواد نوائیان رودسری
info@khorasannews.com

برژنف (سمت راست)، رهبر شوروی و فورد، رئیس جمهور آمریکا قرارداد محدود کردن تسلیحات را امضا می‌کنند

۲۹ مهرماه ۱۳۹۷ بود که دونالد ترامپ، رئیس جمهور آمریکا، اعلام کرد که از پیمان موشکی ۱۹۸۷ این کشور با روسیه خارج می‌شود؛ پیمانی که توسط رونالد ریگان، رئیس جمهور وقت آمریکا و میخائیل گورباچف، رهبر وقت اتحاد جماهیر شوروی امضا شد و دو طرف را از تولید و آزمایش موشک‌های کوتاه‌بُرد ۵۰۰ کیلومتر تا میان‌بُردهایی ۵۵۰۰ کیلومتری، منع می‌کرد. برخی از صاحب‌نظران معتقدند که این اقدام، سرآغاز یک جنگ سرد جدید است و برخی از مقامات روسیه نیز، مدعی هستند که آمریکا با این اقدام، به دنبال ایجاد جهانی یک‌قطبی است؛ دنیایی که در آن، ایالات متحده یکه‌تاز میدان و بدون رقیب باشد.

■ روایت رقابت سیاه

داستان رقابت‌های تسلیحاتی و چنگ و دندان نشان دادن‌های ابرقدرت‌ها به یکدیگر، به دوران پس از جنگ جهانی دوم باز می‌گردد؛ هنگامی که خیال متفقین بابت هجمه‌های گسترده و بی‌محابای هیتلر راحت شد و توانستند در تهران و یالتا، برای تقسیم دنیای پس از جنگ، چانه‌زنی را آغاز کنند. ظاهراً به رسمیت شناختن بلوک شرق و غرب از سوی دو ابرقدرت و اعطای حق ناعادلانه وتو به اعضای دائم شورای امنیت، نتوانست از حجم این تنش‌ها بکاهد. ایالات متحده و شوروی، پس از آزمایش نخستین بمب‌های اتمی‌شان، در مدار رقابت موشکی قرار گرفتند؛ آمریکا که میراث موشکی آلمان نازی را با ربودن «ورنر فن براون»، طراح و سازنده دو موشک قدرتمند «V۱» و «V۲»، تصاحب کرده بود، گمان می‌کرد بتواند با ساخت موشک‌های قدرتمند قاره‌پیما، محدوده نفوذ رقیب را محدود کند، اما وقتی روس‌ها توانستند زودتر از آمریکایی‌ها، «یوری گاگارین» را با موشک‌های قدرتمند ماهواره‌بر، در مدار زمین قرار دهند و «والنتینا ترشکوا» را به عنوان نخستین زنِ فضانورد، راهی ماورای جَو کنند، ایالات متحده فهمید که این قصه سرِ دراز دارد و با «آپولو» هوا کردن نمی‌توان حریف روس‌ها شد. رقابت‌های دو ابرقدرت فقط در انجام فعالیت‌های فضایی محدود نماند؛ آمریکایی‌ها دولت‌های اروپای غربی را زیر پرچم «ناتو» (پیمان آتلانتیک شمالی) گرد هم آوردند و روس‌ها، متحدان اروپای شرقی خود را به انعقاد پیمان «ورشو» فرا خواندند. کار به جایی رسید که شوروی، در ژوئیه ۱۹۶۲، با استقرار سکوهای پرتاب موشک خود در کوبا، درست در ۹۰ مایلی سواحل فلوریدا، از خجالت آمریکایی‌هایی که در یونان، ترکیه و ایتالیا، کلاهک‌های هسته‌ای مستقر کرده بودند، درآمد و جهان در آستانه یک جنگ اتمی تمام‌عیار قرار گرفت.

■ تکاپوهایی برای کاهش تنش

با اوج گرفتن اقدامات خصمانه میان دو ابرقدرت، دولتمردان سایر کشورها و فعالان بین‌المللی صلح، به تکاپو افتادند؛ اگر این جنگ شروع می‌شد، دیگر نشانی از نوع بشر باقی نمی‌ماند! بنابراین، باید اوضاع را آرام می‌کردند، حتی اگر شده با چند کلمه حرف معمولی! برای مذاکرات کنترل رقابت تسلیحاتی، نخستین گام‌ها برداشته شد. دو ابرقدرت، در سال ۱۹۶۳، توافق کردند که یک خط «هات‌لاین» برای ارتباط فوری بین مسکو و واشنگتن برقرار شود. در همان سال، نخستین پیمان «منع جزئی آزمایش هسته‌ای»، موسوم به «LTBT» میان سران شوروی و آمریکا امضا شد. پس از انعقاد این پیمان، ۱۲۴ کشور دیگر نیز به آن پیوستند. هدف از انعقاد این پیمان، فراهم آوردن شرایطی برای رسیدن به یک پیمان فراگیر منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای اعلام شد. اما واقعیت این بود که دو ابرقدرت، اصولاً به یکدیگر اعتماد نداشتند و از طرف دیگر، اصلاً حاضر نبودند از خواسته‌هایشان کوتاه بیایند.

یک سال بعد، حمله نیروی نظامی آمریکا به ویتنام شمالی و آغاز جنگی سهمگین در این منطقه، فاتحه «LTBT» را خواند! چند سال پس از آن هم، وقتی «الکساندر دوبچک» با اصلاحات خود در چکسلواکی وپدید آوردن فضایی که برخی آن را «بهار پراگ» نامیده‌اند، خشم شوروی را برانگیخت و باعث شد نیروهای عضو پیمان ورشو، پایتخت چکسلواکی را که عملاً عضو بلوک شرق بود، اشغال کنند، آتش مسابقه تسلیحاتی میان دو ابرقدرت، دوباره شعله‌ور شد. با این حال، بعضی‌ها از امضای دوباره یک توافق مؤثر میان دو ابرقدرت، ناامید نبودند؛ کوشش‌هایی که از اواخر دهه ۱۹۶۰ آغاز شد، در سال ۱۹۷۲، به امضای پیمان «سالت ۱» میان دو ابرقدرت انجامید. دو کشور پذیرفتند که برای تولید و ذخیره‌سازی موشک‌های بالستیک، محدودیت قائل شوند؛ سهم آمریکا ۱۰۵۴ و سهم شوروی ۱۶۰۰ موشک بود. اما چه کسی می‌توانست بر کار دو ابرقدرت نظارت کند! هیچ ضمانتی برای اجرای مفاد پیمان وجود نداشت، با این حال، انتشار خبر آن توانست تا حدود زیادی از تنش‌های جهانی بکاهد. مدت اعتبار پیمان، فقط پنج سال بود. میشل ژوبر، وزیر خارجه وقت فرانسه، برای این اقدام مشترک دو ابرقدرت، از اصطلاح «کاندومینیوم» یا «حاکمیت مشترک» استفاده کرد؛ واقعیت آن بود که دو ابرقدرت، از شکل‌گیری اتحادیه‌های بین‌المللی خارج از چارچوب فعالیت خودشان، مانند جنبش عدم تعهد، بیمناک شده بودند و «سالت»، ظاهراً رهیافتی برای برون‌رفت از شرایط به وجود آمده بود؛ به دیگر سخن، نه شوروی و نه آمریکا، به دنبال کاهش تنش در دنیا نبودند؛ آن‌ها فقط نگران تضعیف جایگاه جهانی خود بودند.

■ راه تازه‌ای که دنیا برگزید

اما دنیا تصمیم گرفته بود راهی دیگر را طی کند؛ راهی که الزاماً، به اردوگاه دو ابرقدرت ختم نشود. تلاش‌ها در این زمینه از دهه ۱۹۵۰ میلادی آغاز شد؛ شکل‌گیری اتحادیه اروپا، جنبش عدم تعهد، تلاش‌های ویلی برانت، صدراعظم وقت آلمان غربی برای اتحاد با آلمان شرقی و پیروی از دیپلماسی «سیاست شرقی» و ... همه به منظور حرکت در مسیر استقلال از دو ابرقدرت انجام گرفت. این اقدامات، از تنش‌های موجود در سطح جهان، می‌کاست و دو ابرقدرت را به سوی انعقاد پیمان‌های تازه، پیش می‌برد. در ژوئن سال ۱۹۷۹، سران شوروی و آمریکا پیمان «سالت ۲» را امضا کردند؛ پیمانی که به هر دو طرف اجازه داشتن ۱۳۲۰ موشک را می‌داد؛ اما هنگامی که قرارداد را برای تصویب نهایی به کنگره آمریکا بردند، خبر هجوم ارتش شوروی به افغانستان، بهانه را به دست سیاستمداران آمریکایی داد و آن‌ها از تصویب قرارداد، سرِ باز زدند. به این ترتیب، پیمان «سالت ۲» عملاً راه به جایی نبرد. آغاز دهه ۱۹۸۰، شروع سردی دوباره روابط میان دو ابرقدرت بود.

المپیک ۱۹۸۰ مسکو، به طور گسترده توسط کشورهای غربی تحریم شد. هنگامی که مارگارت تاچر در انگلیس و رونالد ریگان در آمریکا به قدرت رسیدند، پروژه‌ای موسوم به «ابتکار دفاع راهبردی» و مشهور به «جنگ ستارگان» کلید خورد و رقابت تسلیحاتی میان دو ابرقدرت را دوباره به اوج رساند. این بار روس‌ها کوتاه آمدند؛ گورباچف در اقدامی تاریخی، چهار بار با آمریکایی‌ها به توافق رسید؛ پیمان‌های جدید، بین سال‌های ۱۹۸۵ تا ۱۹۸۹ منعقد شد؛ زمانی که تقریباً با افول شوروی همزمان بود. نکته‌ای که در بررسی این پیمان‌ها که ظاهراً به منظور تنش‌زدایی و برقراری صلح و امنیت جهانی، بین قدرت‌های جهانی منعقد شده و می‌شوند، مهم به نظر می‌رسد، این است که هیچ کدام از امضا کنندگان، کمترین پایبندی به انجام آن نداشته و ندارند؛ آمریکایی‌ها، به ویژه پس از فروپاشی شوروی، با نادیده گرفتن تمام پیمان‌های منعقد شده، عملاً در مسیر تنش‌زایی پیشین خود قرار گرفتند و مانند گذشته، صلح جهانی را با خطر جدی روبه‌رو کردند.

منابع:

تکوین دومین جنگ سرد جهانی؛ فرد هالیدی؛ ترجمه: هرمز همایون‌پور؛ آگاه؛ ۱۳۶۴
جنگ سرد؛ بریتا بجوربلوند؛ ترجمه: مهدی حقیقت‌خواه؛ ققنوس؛ ۱۳۹۰

احمدشاه و سفرهای اروپایی اش

تاریخ معاصر

احمدمیرزا قاجار، در ۲۷ شعبان ۱۳۱۶ ق متولد شد و در ۱۲ سالگی و پس از برکناری محمدعلی‌شاه، در خردسالی به سلطنت رسید. او در ۲۷ شعبان سال ۱۳۳۲ قمری (مردادماه ۱۲۹۳ شمسی) رسماً تاجگذاری کرد. به گزارش پایگاه مؤسسه مطالعات تاریخ معاصر ایران، با تاجگذاری احمدشاه، شمارش معکوس برای پایان سلطنت وی و نیز، پایان حاکمیت سلسله قاجار آغاز شد؛ چرا که وی، بیش از آن که به فکر سلطنت و زمامداری باشد، بیشتر وقت خود را در مسافرت به اروپا و فرنگ گذراند. احمدشاه در مدت سلطنت خود، سه بار به اروپا سفر کرد؛ اولین سفر او به فاصله کوتاهی بعد از انعقاد قرارداد ۱۹۱۹، اتفاق افتاد؛ قراردادی استعماری که خشم مردم را برانگیخت و گفته می‌شد شخص احمدشاه نیز در قبال امضای آن، مبلغی رشوه دریافت کرد. در این سفر، وثوق‌الدوله، عاقد قرارداد، نصرت‌الدوله، وزیر خارجه جدید را که مورد اعتمادش بود، همراه شاه فرستاد تا در کشورهای اروپایی، وی را وادار به ایراد سخنانی در موافقت با قرارداد کند. اما گویا احمدشاه به‌رغم آن که با استقبال مقامات رسمی و بلندپایه انگلستان هم مواجه شده بود، در ضیافت رسمی مقامات این کشور، صحبتی درباره قرارداد نکرده و زیر بار آن نرفته بود. همان شب، ناصرالملک، آخرین نایب‌السلطنه احمدشاه، به وی گفت: کار خودت را ضایع کردی! شاه نیز پاسخ داد که: «اگر در سوئیس کلم فروشی کنم، بهتر است تا در چنین مملکتی پادشاه باشم.» البته موضع احمدشاه ناشی از قاطعیت و درایت سیاسی او نبود؛ زیرا به استناد برخی از شواهد، چندی بعد مقامات انگلیس در ازای پرداخت مبلغی رشوه، موفق شدند نظر مساعد او را جلب کنند. این سفر، مدت زیادی طول کشید و در حالی انجام شد که کشورهای درگیر در جنگ جهانی اول، با وجود بی‌طرفی ایران، کشور ما را عرصه تاخت‌وتاز خود کرده بودند. پیش از این سفر نیز، احمدشاه به جای تدبیر و چاره‌اندیشی درباره اوضاع آشفته کشور، به فکر فرار از تهران و رفتن به اصفهان بود. با منتفی شدن نقشه فرار، احمدشاه به فکر سفر به اروپا افتاد. او در ۶ بهمن ۱۳۰۰، به اروپا سفر کرد و حدود یک سال در آن جا ماند. این سفر نیز دستاورد خاصی برای شاه و کشور نداشت و تنها با هدف دور بودن از مشکلات کشور و بی‌ارادگی در برابر آن شرایط انجام شد. البته احمدشاه از ناتوانی و بی‌ارادگی خود در برابر مشکلات کشور آگاه بود و می‌دانست قدرت رویارویی با مشکلات را ندارد. احمدشاه برای آخرین بار، در آبان ۱۳۰۲، به اروپا رفت و در نهایت، مجلس شورای ملی با اعلام بی‌کفایتی، وی را از پادشاهی برکنار کرد.

بزرگداشت

سیدجمال‌الدین اسدآبادی پرچمدار وحدت اسلامی

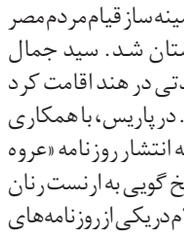

سید جمال‌الدین اسدآبادی، در سال ۱۲۱۷ شمسی، در اسدآباد همدان متولد شد؛ از پنج سالگی به فراگیری دانش نزد پدرش پرداخت و به دلیل استعداد و نبوغ، به سرعت با تفسیر قرآن آشنا شد. به گزارش پایگاه مرکز اسناد انقلاب اسلامی، سیدجمال برای ادامه تحصیل به قزوین و سپس تهران مهاجرت کرد و بعد از مدتی، در سال ۱۲۲۸، عازم نجف شد و از محضر دو مرجع تقلید بزرگ زمان، شیخ مرتضی انصاری و ملاحسینقلی در جزینی همدانی، بهره برد. سید جمال در سال ۱۲۳۲، به دستور شیخ انصاری، عازم هندوستان شد و ضمن آشنایی با علوم جدید، سعی کرد مردم و به ویژه مسلمانان را علیه استعمار انگلستان بسیج کند؛ اما به دلیل سلطه همه جانبه انگلیسی‌ها، پس از یک سال و نیم، آن جا را ترک کرد و عازم عثمانی شد؛ اما به علت حسادت علمای درباری، ناچار به مصر مهاجرت کرد. سیدجمال‌الدین اسدآبادی در مصر توانست یک نهضت فکری ضد استعماری و ضد انگلیسی را پایه‌گذاری کند و تشکیلاتی به نام انجمن مخفی را به وجود آورد؛ اما بر اثر فشار انگلستان، مجبور به ترک مصر شد. حرکت سید جمال، توسط شاگردانش، از جمله شیخ محمد عبده، دنبال و در سال‌های بعد، زمینه‌ساز قیام مردم مصر علیه استعمار انگلستان شد. سید جمال پس از ترک مصر، مدتی در هند اقامت کرد و سپس به اروپا رفت. در پاریس، با همکاری محمد عبده، اقدام به انتشار روزنامه «عروه الوثقی» کرد و به پاسخ گویی به ارنست رنان که مقالاتی علیه اسلام در یکی از روزنامه‌های پاریس، می‌نوشت، پرداخت. سید جمال بعدها به دعوت ناصرالدین شاه، به ایران آمد و گمان می‌کرد که می‌تواند با نزدیک شدن به شاه، اندیشه‌های اصلاحی خود را به اجرا بگذارد، اما چون ماهیت و طبع شاه با هیچ اصلاحی موافق نبود و سید نیز، وی را آشکارا عامل بدبختی مردم معرفی می‌کرد، از ایران اخراج شد. سید جمال وقتی برای دومین بار به ایران آمد، به آستانه حضرت عبدالعظیم (ع) در شهر ری تبعید شد و در آن جا، با وجود کنترل ماموران، مردم را به قیام علیه بیدادگری شاه تشویق می‌کرد؛ به همین دلیل، ناصرالدین شاه دستور اخراج او را، در حالی که به شدت بیمار بود، صادر کرد. سید جمال پس از اخراج از ایران وارد بصره شد و به وسیله سید علی‌اکبر شیرازی، نامه‌ای به میرزای شیرازی بزرگ نوشت و در آن، به ظلم‌های فراوان شاه به مردم ایران اشاره کرد. عده‌ای معتقدند که این نامه در صدور فتوای مشهور تحریم تنباکو از جانب میرزای شیرازی، تاثیر به سزایی داشته است. سیدجمال‌الدین اسدآبادی، منادی بیداری مسلمانان و بازگشت به اسلام و بدعت‌زدایی بود و اتحاد اسلامی و پرهیز از تفرقه بین مذاهب اسلامی را تبلیغ می‌کرد و سرانجام هم، جان خود را در همین راه از دست داد. عثمانی‌ها، در ۱۹ اسفند ۱۲۷۵ برابر با ۹ مارس ۱۸۹۷، او را مسموم کردند.

جناب دکتر پرویز عامریون
جراح گرانقدر
از مراحم و حسن خلق شما با همه بیماران بی نهایت سپاسگزار و همیشه دعاگو و قدردان زحمات شما هستم.
مهری هوشمند
م/۹۷۱۸۵۰۲۹

آگهی معاوضه تانک دوجداره ۱۰۰ تنی
شرکت شیر پاستوریزه پگاه خراسان در نظر دارد یکدستگاه تانک دوجداره ۱۰۰ تنی استیل متعلق به خود را، با هر یک از تانکهای ۲۰ تن، ۳۰ تن و یا ۵۰ تنی استیل و یا هر تعداد موجود از آن را تعویض نماید.
لذا اشخاص حقیقی و حقوقی واجد شرایط می توانند جهت بازدید از دستگاه مذکور و اعلام قیمت پیشنهادی حداکثر تا پایان وقت اداری روز دوشنبه ۱۳۹۷/۱۲/۲۷ به امور بازرگانی شرکت واقع در کیلومتر ۱۳ جاده مشهد قوچان مراجعه نمایند. تلفن های تماس: امور قراردادها: ۳۵۴۲۰۷۲۵-۰۵۱ واحد فنی و مهندسی: ۳۵۴۲۰۸۳۳-۰۵۱
م/۹۷۱۸۴۸۷۷

« آگهی استخدام »
زنجیره تولید و عرضه محصولات پروتئینی دیزیماد (برند مکنسوس) در نظر دارد جهت تکمیل کادر پرسنلی خود در فروشگاههای زنجیره ای اقدام به جذب افراد با مشخصات ذیل نماید:
۱- قصاب گوشت ۲- فله کار مرغ و مامی
شرایط استخدام:
- مدرک تحصیلی حداقل دیپلم
- دارای حداقل ۲ سال سابقه کار مرتبط
- امکان کار در شیفت های مختلف
- سلامت جسمانی و عدم سوء پیشینه
داوطلبین میتوانند بصورت حضوری به آدرس دفتر مرکزی واقع در بلوار شهید صادقی، شهید صادقی ۱۸، پلاک ۱۹، واحد ۶ مراجعه نمایند.
واحد اداری شرکت مرغ مادر دیزباد
م/۹۷۱۸۴۸۵۸

پذیرش غیرحضوری آگهی‌های تبریک، تقدیر و تشکر
پذیرش تلفنی:
۳۷۰۰ ۹۹۹۹
پذیرش تلگرامی:
۰۹۱۵۴۷۱۱۳۰۰
م/۹۷۱۶۴۱۱۲

خیر گرامی؛
جناب حاج آقای علیزاده
انتخاب به حق و شایسته
جنابعالی در
هیئت نمایندگان اتاق بازرگانی
را از صمیم قلب تبریک عرض می نمائیم.
هیئت مدیره موسسه خیریه محبان حضرت علی ابن ابیطالب (ع)
ق/۹۷۱۸۴۷۱۴

((آگهي مناقصه عمومی با ارزیابی کیفی))
شرکت آب و فاضلاب مشهد در نظر دارد با رعایت مفاد آئین نامه معاملات شرکت های آب و فاضلاب شهری و استانی و از طریق مناقصه عمومی عملیات مشروحه ذیل را به پیمانکار ذیصلاح واگذار نماید .

موضوع	مدت اجرا	مبلغ برآورد اولیه به ریال	مبلغ تضمین شرکت در مناقصه به ریال	رتبه و رشته موردنیاز	محل تامین اعتبار	نوع تضمین شرکت در مناقصه
اجرای عملیات بهره برداری، راهبری، تعمیر، نگهداری تصفیه خانه های فاضلاب پرکندآباد ۱ و ۲ و اولنگ مشهد	۲۴ماه	۳۴/۳۹۸/۶۳۹/۰۴۸	۱/۷۲۰/۰۰۰/۰۰۰	گواهی نامه صلاحیت پایه ۲ و ۳ بهره برداری و نگهداری از تصفیه خانه های فاضلاب از شرکت مهندسی آب و فاضلاب کشور	طرحهای غیرعمرانی	۱. واریز نقدی به حساب جاری شماره ۱۰۰۰۵۰۰۰۵ بانکی پاسارگاد شعبه ابهای مشهد ۲. ضمانتنامه بانکی ۳. اوراق مشارکت ۴. چک تضمین شده بانکی

۱. تاریخ و محل دریافت اسناد ارزیابی کیفی و اسناد مناقصه : از تاریخ درج آگهی لغایت ۱۳۹۷/۱۲/۲۵ از محل دفتر قراردادهای شرکت آب و فاضلاب مشهد و یا در سایت اینترنتی http://iets.mporg.ir قابل دریافت می باشد . ۲. تاریخ و محل تسلیم پاکات اسناد ارزیابی و اسناد مناقصه تکمیل شده : پایان وقت اداری مورخ ۱۳۹۸/۱/۱۷ به آدرس مشهد، خیابان فلسطین، فلسطین ۲۶، دبیرخانه مرکزی شرکت آب و فاضلاب مشهد ، تلفن ۳۷۰۰۸۱۲۴ . ۳. لازم به توضیح می باشد که پاکات ارزیابی کیفی و مناقصه همزمان با هم دریافت و پس از ارزیابی ، پیشنهاد قیمت مناقصه گرانی که امتیاز لازم را اخذ نمایند بازگشایی خواهد شد . ۴. مدت اعتبار پیشنهادات از تاریخ تحویل پاکات پیشنهاد قیمت به مدت سه ماه می باشد . ۵. هزینه درج آگهی به عهده برنده مناقصه می باشد.

دفتر روابط عمومی و آموزش همگانی شرکت آب و فاضلاب مشهد
ق/۹۷۱۸۴۶۹۱